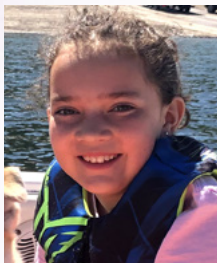

Још времена са Максом

**Ешлин Б, 12 година,
Вашингтон, САД**

Једном сам отишла на камповање на плажи са својом породицом, неколико другара и својим псом Максом. Пливали смо и играли се по цео дан. Онда смо гледали ватромет када је пао мрак. Сви смо се фантастично провели.

Када се ватромет завршио, потражила сам Макса. Али он је нестао. Успаничила сам се и викала да је Макс нестао. Док су ми сузе текле низ лице, сви смо га тражили у шуми. Осетила сам да ми је тихи глас рекао да се помолим, па сам то и учинила. Али цело тело ми је било малаксало и плашила сам се за Макса.

Нисмо га нашли, па смо се вратили до нашег шатора. Наставила сам да се молим у себи, али сам почела да губим наду.

Заспала сам уплакана.

Неколико сати касније, родитељи су ме продрмали. Макс је седео поред мене! Моји родитељи су чули звук Максове крагне која је звецкала испред нашег шатора. Чврсто сам га држала и тихо захвалила Богу што је услишио моје молитве.

Три године касније, Макс је повредио леђа и имао је велике болове. Није могао да се излечи, па смо морали да се поздравимо. Небески Отац ме је утешио и дао ми мир. Свети Дух ме је подсетио да смо скоро изгубили Макса пре три године, али Бог нам је помогао да га пронађемо. Захвална сам што нам је дао још времена да волимо Макса.

Знам да Бог одговара на молитве и пружа утеху у искушењима. Помирење Исуса Христа извршено је за све. Веома сам захвална за оно што су Исус Христ и Небески Отац учинили за моју породицу и мене. ●

